

Nr.1108/20.03.2018

EXTRAS

din stenograma ședinței Senatului din 20 martie 2018

Domnul Radu-Mihai Mihail:

Mulțumesc, domnule președinte de ședință.

Declarația mea se numește „România exemplelor bune”.

Stimați colegi,

În săptămânile trecute vă povesteam despre România de azi, despre haosul guvernărilor PSD-ALDE din sănătate, educație, economie, protecție socială, despre o Românie aflată în derivă. Este însă o vorbă: nu pot ei fura cât putem noi construi.

Așa că astăzi vreau să vă vorbesc despre două povești de succes ale românilor din diaspora, pentru că e important să-i cunoaștem. Avem nevoie de modele, avem nevoie de inspirație și, în ciuda a ceea ce fac cei din PSD la guvernare, oamenii aceștia au dovedit că pot. Și, urmându-i pe ei, vom putea și noi.

Călătoresc des în comunitățile de români din diaspora, pentru că mă interesează să mă întâlnesc cu ei, să stau de vorbă cu ei, să le ascult păsurile, și în ultima mea vizită în Spania am reușit să ajung la Barcelona, Valencia, Castellon, Madrid. M-am întâlnit cu români din comunități, cu echipele instituțiilor statului român, consulat, ICR.

La Castellon mi s-a recomandat să mă întâlnesc cu un anume consilier municipal. Surpriză! Era un român. În sfârșit aveam ocazia să văd această „pasăre rară” – românul din diaspora implicat în viața cetății. Mă întrebam dacă voi da nas în nas cu același tip de individ care populează consiliile municipale din București sau din alte orașe din țară, cu limbajul suburban, cu rudele cu afaceri prospere cu statul, cu banii primăriei. Ei bine, nu! Am întâlnit un om cu adevărat interesat să miște lucrurile, să schimbe modul de a face politică în Spania, să lupte cu corupția din partidele clasice spaniole și mai ales convins că trebuie și poate să facă lucruri pentru românii din oraș, deși nu românii l-au trimis în consiliul municipal, pentru că foarte puțini dintre ei au fost la vot. L-au ales spaniolii din Castellon, convinși că un român le poate face comunitatea mai bună. Asta, deși, dragi colegi de la PSD, până și spaniolii au auzit de isprăvile pe care le tot faceți de la o vreme încoace în România. Omul acesta se bucură de încredere și face eforturi acolo, în Spania. Imaginați-vă un astfel de consilier la București sau, de ce nu, la Videle.

Acum, a doua poveste. Weekendul acesta mi l-am petrecut în Franța, la Nogent-sur-Marne, unde organizația de tineret a partidului francez En Marche! a avut prima sa convenție națională. Am vorbit în fața celor 1 600 de tineri francezi, activiști entuziaști în

a-și servi țara, despre tinerii români siliți să și-o părăsească pe a lor pentru că nu le mai oferă aproape nimic și pare că i-a abandonat.

Primul lucru trăit după această intervenție: am fost înconjurat de tineri francezi care au mărturisit că nu realizaseră dimensiunea problemei emigrației din România sau dimensiunea situației politice delicate generate de guvernările succesive postdecembriste. În schimb, fiecare, dar absolut fiecare dintre ei, fie că erau din Paris, Lyon sau Lille, a vorbit despre o cunoștință directă pe care o are care vine din România: persoana care se ocupă de bunica în vârstă, meseriașul care i-a reparat ușa, creatorul de start-up sau colegul de facultate la științe politice sau la inginerie. Unul dintre ei a venit alături de un român, coleg de la En Marche!, un tânăr student, angajat cu trup și suflet în activitatea politică franceză, plecat de mic din România, care vorbește românește cu un încântător accent francez și care explică foarte simplu cum a început să se intereseze de viața socială și politică din țară – de aici, din România – și că are în plan să găsească tineri aici, în România, cu care să lucreze la proiecte pentru România și pentru români.

Uneori avem sentimentul că lumea stă dacă stăm și noi, că cei din jur au ritmul nostru, că au aceeași dinamică de viață. Cu aceste două exemple am vrut să vă arăt, dragi colegi, că cei din jurul nostru se mișcă. Sunt români care fac bine acolo unde sunt, care speră ca și aici, în România, binele să fie făcut. Acești români, oriunde ar fi ei, inspiră prin ceea ce fac. Ei și mulți alții ca ei sunt cei care ne pot fi oricând modele pentru perseverență, muncă, lucru bine făcut și o dedicare pentru cauză. Cauza mea și, sunt sigur, a multor români este o Românie mai bună, una a viitorului, și nu a trecutului!

Vă mulțumesc.